

בית המשפט המחויז בירושלים

ת.פ. 20-01-67104
קבוע ליום 8.2.2021
בפני כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם, ע' שחם

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסויי וככללה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון : 03-5163093 פקס : 03-3924600

להלן : "המאשימה"

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

באמצעות עו"ד בעז בן צור ואח', מרוח' הארבעה

28, תל אביב ; טל': 03-7155000 ; פקס : 03-

7155001 ; וכן בampionship עו"ד עמית חדד ואח',

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902 ;

טל : 03-5333313 פקס : 03-5333314

.1

שאלאל אלוביץ

בampionship עו"ד זיק חן ואח', מרוח' ויצמן 2

(אמות מידה), תל אביב 6423902 ; טל': 03-

6932077 ; פקס : 03-6932082

.2

איiris אלוביץ

בampionship עו"ד מיכל רוזן-עוזר ואח', מרוח'

ויצמן 2 (אמות מידה), תל אביב 6423902 ; טל':

03-6932077 ; פקס : 03-6932082

.3

ארנון מוזס

בampionship עו"ד נוית נגב, איiris ניב-סבאג ואח',

מרוח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902 ; טל': 03-

6099914, פקס : 03-6099915

.4

להלן : "הנאשמים"

תגوبת המאשימה לבקשת נאשם 1 למחיקת סעיפים

מנספח א' לכתב האישום

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 20.1.2021, מתכבד המאשימה להגיב לבקשתו של נאשם 1 (להלן, **הנאשם**) למחיקת כמעט כל סעיף של נספח א' לכתב האישום; כך, לאחר שסעיפים אלה עצם הוספו לכתב האישום בהתאם להחלטתו של בית המשפט הנכבד, שנענה בכך לטענתו המקדמית של נאשם 1 עצמו, לפיה כתב האישום המקורי לא היה מפורט ובהיר די.

המאשימה תטען, כי יש לדחות את בקשתו החדשה של הנאשם לתקן כתב האישום על דרך של מחיקת רוב רובו של נספח א'. **הנאשם** נחקר גם במהלך במלחצן של ארבע חקירות בעניין האישום **הראשון, המכונה פרשה 4000**, לרבות ביחס למorta, שעניינה היענות לדרישות סיקור. בניגוד לטענתה הנאשם, במהלך חקירותיו האמוריות הוצגו לו החשדות המוחשיים לו, ובכלל זאת החשד שהוא מעורב בפניות מרובות שעניןן אופן הסיקור באתר וואלה, תוך שההוא מודע שהענותו של נאשם 2 לפניות אלה קשורה לסטטוטו של סמכויותיו השלטוניות, וכןדה לכך שהוא יפעל לטובות נאשם 2. המאשימה

תטעון, כי נוכח טיבו של האישום ונוכח תשוביתו של הנאשם במהלך חקירותיו לא היה מקום לחקור אותו ביחס לכל אחד ואחד מלמעלה משלו של הפליטים המפורטים ביום בנספח א' ; מミילא, המשימה אינה רואה כל פגם באופן החקירה של הנאשם בנסיבות שלפניו. ודוק, כאשר מדובר בחשד לדפוס פעולה המורכב מפריטים רבים, כאשר תשוביתו של החשד ניתנת באופן כללי, תוך טענה חוזרת ונשנית, שהוא אינו זוכר אירועים פרטניים, וממיילא אין לו יכולת להתייחס אליהם – אין חובה להציג לחשד כל פריט ופריט שעולה מוחומר החקירה ; די בהצגת דפוס הפעולה ובמצגת דוגמאות לדפוס זה. בפרט כך, כאשר כתוב הנאשם אינו מייחס אישום נפרד ביחס לכל פריט ופריט. על כל פנים, בוודאי שאין מקום עצת לשוב ולהורות על תיקון כתוב הנאשם על דרך מהיקת מה שהוסיף עקב החלטת בית המשפט הקודמות. בפרט אמרורים הדבירים, בהינתן שהטענה החדשña אינה טענה לפגם או פסול בכתב הנאשם. הטענה במהותה היא טענה לא-יתן הזדמנויות סבירה להציגן מפני הנאשם. בטענה זו יctrיך בית המשפט הנכבד להכריע בהמשך, לאחר שתיחשפנה בפניו מכלול הריאות באישום – לרבות, מלאה חקירותו של הנאשם במשטרת לרבות עדותו של הנאשם שתיניתן, מן הסתם, במשפטו.

פירוט הדברים :

1. כמוذكر בבקשתו של הנאשם (בסעיף 22), אך לאחרונה קבע בית המשפט העליון בעניין חמדאן [דנגי"ץ 7491/19 יצחק נאור נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.11.2020)]:

"אכן, הכלל הוא כי על מנת לקיים הליך הוגן נגד נאשם, **חובה לחקור אותו תחת אזהרה טרם הגשת כתב אישום נגדו**. כך פרט לחריגים, למשל סדרי דין מיוחדים הקבועים בחוק, כגון עבירת תעבורה שהיא עבירה של ברירת משפט לפי סעיף 228 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982". (פסקה 2 לחווות הדעת העיקרית של כב' השופט הנדל. ההדגשה הוספה.).

2. לא יכולה להיות מחלוקת שה הנאשם שלפניו נחקר באזהרה במלבן של ארבע חקירות בעניין האישום הראשון, פרשנת 4000, בלבד. הוא נחקר ביחס לעובדות המקומות את העבירה של לكيית שוחד המיויחסת לו באישום זה – הן ביחס לבקשת העיתיות לקבלת המותת מיידי נאים 2-3, הן ביחס לתמורות שניתן הנאשם לנאים אלו بعد המתת באמצעות ביצוע פעולות הקשורות בתפקידיו כעובד הציבור.

3. בנסיבות אלה, אין מקום לכל הדוגמאות, שאליהן הפנה הנאשם בפרק ב. לבקשתו. בכל הדוגמאות כולל המדבר בחלותות של הערכאות הנמוכות, שבחן הוועדו נאים לדין – בעבירות כשל תכנון ובניה או רישיוי עסקים. כל הנאים בדוגמאות אלה הוועדו לדין – לא רק מבלי שנחקרו באזהרה, אלא אף מבלי שהוזמנו כלל לחקירה על ידי גוף חוקר כלשהו. לנאים לא ניתנה אפילו כל הזדמנויות להשמיע טענה מטענותיהם טרם הגשת כתוב האישום. הנאשםם יכולים ביקשו לבטל את האישומים נגדם באמצעות טענה להגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחס"פ. בנסיבותם של חלק מן הנאשםם נדחו, למורת הפגם של אי-יתן הזדמנויות לטעון בשלב החקירה; בנסיבותם של חלק נכבד אחר – נענו והערכאות הנמוכות בטלו את האישומים בשל הפגם האמור. אין צורך לומר, כי ביטול

האישומים אינם מונע מן הרשות את תיקון הפגם על ידי זימון החשודים לחקירה, והגשת כתוב אישום חדש, ככל שהנסיבות מתאימות לכך.

אך השאלה העיקרית היא – מה להן לדוגמאות אלה ולעניןינו? הניסיון להזכיר מדוגמאות אלה, שבחן הנאים כלל לא הוזנו לחקירה, בין עניינו שבו נחקר הנאים גם נחקר על עובדות האישום הראשון המוחס לו, הוא ניסיון שגוי ומטעה מיסודה.

.4. אם הייתה חובה על רשות החקירה לחזור את הנאים באופן קונקרטי על כל אחת ואחת מן הפניות שלו או של מי מטעמו או של מי ממוקורבו בידיעתו אל מי מנאשים 2-3 או אל מי מטעם? המאשימה טועה, כי התשובה לכך היא שלילית.

א. אין ספק, שעבודות האישום הוצגו בפניו פעמיחר פעם בחקירותיו, כמווצר לעיל, הנאים ידוע היטב במה הוא חשוב. הוא ידוע היטב, שהוא חשוב בקבלה מותת מיידי נאים 2-3, שהמהות היא בפתחת דלת האתר "ווארה" בפניו, כך שהוא יכול לבקש, במישרין או באמצעות אחרים, בקשנות מבקשות שונות – בהתאם לאיינטראיס האישיים-הפוליטיים שלו – שתיענינה על ידי האתר. הוא ידוע היטב שהוא חשוב בכך שבתמורה לאותה המותת הוא פועל ושב ופועל בענייני עסקיו של נאים 2, תוך ביצוע פעולות רגולטוריות, עליהםו הוא אחראי במסגרת תפקידיו כעובד הציבור. הוא ידוע היטב, שמערכותיחסים עם נאים 2 חשודה כמערכתיחסים שוחזית. בהתאם לכך הוא מסר את תשובהו לעבודות השונות שהוצגו בפניו.

ב. כך, בין היתר, הבahir הנאים כי היו "המוני" פניות שלו לנאים 2, אם כי הוא אינו יכול לזכור באופן פרטני:

חוקר, יRib עמיד: אתה יכול בקשה לפרט על פניות ישירות לך לשאל אלובייז' בונגא לפרסומים ב – Walla. לא כתבות, פניות ישירות שאתה פונה אליו אם זה להעלות item, לשנות item, להוריד item. נחקר, בנימין נתניהו: קודם כל אני מניח שהוא דברים כאלה אף על פי שזה במקודם השיחות.

חוקר, יRib עמיד: אתה מניח או שאתה זוכה? נחקר, בנימין נתניהו: אני מניח. היו המוני. בדיקת כמו אחרים.

חוקר, יורם נעמן: אז בוא דבר.

חוקר, בנימין נתניהו: היו המוני.

חוקר, יורם נעמן: תספר לנו.

חוקר, בנימין נתניהו: אני לא יכול לזכור באופן פרטני.¹

ג. הנאים עומד על כך שמדובר בנסיבות לגיטימיות לחייב, שכמותן אף ביצע מול כל תקשורת אחרים. הוא הכחיש במפורע כי היה קשר כלשהו בין הנסיבות והבקשות מנאשים 2 לבין פעולות שהוא ביצע מתקוף בענייני עסקיו של נאים 2. לדבריו, ענייני בזק כלל לא עניינו אותו; הפעולות שהוא ביצע בהקשר זה לא היו אלא חתימות, שכן בבחינת "חוותמת גומי" על מסמכים שהובאו בפניו, ושנערכו לפי עמדת אנשי המקצוע; יש אצל

¹ הודיעתו הראשונה של נאים 1 מיום 2.3.2018, קובץ M2U01198, עמודים 7-8.

"חומה סינית" בין השיח עם נאש 2 ביחס לסייעו באתר "וואלה" לבין עסקיו של الآخرן.

ד. עוד יודגש – על רוב רובן של השאלות, שבמסגרתן התבקש הנאשם להיכנס לפרטים או להתייחס לפרטים – הוא שב וענה, כי הוא פשוט אינו זוכר.

5. בנסיבות אלה, תשובה המआשימה ותטען, כי ארבע החקירות, שבמהלכן נחקר הנאשם ביחס לאיושם הראשון בכתב האישום, פרשה 4000, מספקות היטב את החובה "לחקור אותו תחת אזהרה טרם הגשת כתב אישום נגדו", כמפורט בסעיף 1 לעיל. ניסינו של הנאשם להשווות את מצבו למצבם של נאים, שלא ניתנה להם כל הזדמנות להשמיע את טענותיהם טרם הגשת כתב האישום הוא חסר בסיס. אדרבה: כפי שיפורט (בסעיף 8 להלן), בית המשפט העליון בודאי אין ממהר להסיק מסקנה חד-משמעות מהיעדרה של חקירת הנאשם.

6. נוסף לכך, אף אם נמצא בית המשפט הנכבד, כי היה נכון יותר לחקור את הנאשם גם על פרטי הפרטים של העובדות, למורת התקשרותו החוזרת ונשנית שהוא אינו זוכר אותן – ה依 עדין, אין מקום לבסס את הטענה על הוראת סעיף 149(3) לחסד"פ. ודוק, הטענה של גם או פסול בכתב האישום – שעלה בסיסה, בין היתר, טוען הנאשם בבקשתו – הולמת טענות לחסר בפיירות עובדות כתב האישום, לחסור בהירותו בטענו בכתב האישום, לחסור התאמה בין העובדות לבין הוראות החיקוק, לחתימה על ידי מי שאינו מורה להחותם על כתב אישום, וכיוצא"ב. אין לטענה זו ולא כלום עם השאלה, האם הנאשם נחקר – קל וחומר נחקר באופן מספק – על עובדות כתב האישום. טענה אחרתה זו חוסה מתוך הטענה הכללית של הגנה מן הצדקה בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ.

לא בצדדי, גם כל אוטם נאים, שהחללו עניינים פורטו על ידי הנאשם בפרק ב' לבקשתו – איש מהם לא טعن, כי נפל גם או פסול בכתב האישום שהוגש נגדו, בהתאם לסעיף 149(3) לחסד"פ. ככל כאחד טענו, ובהתאם לכך אף פסקו כל הערכאות הנומכות, טענה להגנה מן הצדקה, בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ.

7. לבסוף, אם אמנים נמצא בית המשפט הנכבד גם כלשהו, בכך שהנאש לא נחקר על פרטי הפרטים המובאים כתעב בנספח אי' בכתב האישום – פרטיים, שנוספו בהתאם להוראתו של בית המשפט הנכבד עצמו – הרי שמדובר זה צריך להידון בהמשך המשפט, בMSGת טענה להגנה מן הצדקה, כמו רוב רובן של הטענות המקדימות שטענו הנאשם. לא היחסות למכלול הראיות, למלא אמרותיו של הנאשם ולעדותו, ככל שיבחר להיעיד במשפטו – אין לבית המשפט הכלים להעריך אם אמנים נפל גם נטען, ואם נפל – מה טיבו ועוצמתו. כך למשל יזכיר, כי אמרותיו של הנאשם טרם הוגשו בבית המשפט הנכבד, והן כלל אין מונחות בפניו. מטעם זה כשלעצמם – קשה להבין כיצד אמרו בית המשפט הנכבד להכיר עבמחלוקת בין הצדדים בשלב זה. על כל פנים אפוא, בודאי שאין מקום לسعد המבוקש כתעת על ידי הנאשם – קרי, מחייבתם של רוב סעיפים של נספח אי'.

.8. יתר על כן, ובהקשר האחרון, לא לモותר להפנות את בית המשפט הנכבד לפסיקתו של בית המשפט העליון בדונו בטענות מסווג זה. לא אחת ולא שתיים, כאשר נאש לא נחקר כלל וככל על אישום מסוים, קבוע בית המשפט הנכבד כי במלול הנسبות לא נגרם לו עיוות דין, וממילא נדחתה הטענה מן הצד.

א. רע"פ 1030/05 ברקו נ' מדינת ישראל (3.2.2005) – הנאש לא נחקר כלל על מעשים מגוננים בנסיבות. למורות זאת, הוא הועמד על כך לדין ואף הורשע. כקביעת בית המשפט העליון:

”כמו כן דחה בית-המשפט המחויז את טענה המבוקש, לפיה קופחה זכותו להtagונן מאחר ולא נחקר במשטרתם על האישומים כלפיו ביחס לא.ס.. בית-המשפט ציין כי אכן, בכלל, מן הרואי לחקור חזוון בגין החשדות המוחוסים לו, אולם קבוע כי במקרה זה לא נגרם למבוקש נזק ראוייתי ובודאי לא נגרם לו עיוות דין שכן נתאפשר לו להציג את מלאו גרסתו וזאת לאחר שגורסת המתלוננת כבר היתה בפנוי.“ (פסקה 3)

בית המשפט העליון אימץ קביעה זו, והוסיף, כי לא נגרם לנאש-המבנה עיוות דין :

”אכן, סדר הדברים הרואי הוא כי חשוד ייחקר על החשדות המוחוסים לו בטרם מוגש נגדו כתב אישום. יחד עם זאת, שוכנעתי כי במקרה המקרה הקונקרטי ומונעטם שפירט בבית המשפט המחויז, לא נגרם למבוקש עיוות דין.“ (פסקה 4)

ב. רע"פ 3020/14 גנאמ נ' מדינת ישראל (23.9.2014) – הנאש לא הוזהר כלל על העבירה של שיבוש הליני משפט, שיוחסה לו באישום השני, ולמורות זאת הורשע בה. בית המשפט העליון דחה את ערעורו בהקשר, וקבע :

”לא מצאתם ממש אף בטענות המערער בעניין אי אזהרתו לפני פתיחת חקירותו השנייה כי הוא חשוד בעבירה השביבה. הרשות המערער בעבירה השביבה אינה מושתת במישרין על דברים שמסר בהודעתו השנייה, אלא על מכלול הרואיות הקשורות אליו לביצוע המעשים המתוארים באישום השני. הוואיל והמערער הוזהר כדי עליון כי הוא חשוד בביצוע מעשים אלו, אין פגש של ממש באין אזהרתו כי הוא נחקר גם בחשד לשיבוש הליני משפט.“ (פסקה 17)

ג. רע"פ 5880/14 אלקרניאו נ' מדינת ישראל (1.3.2015) – הנאש לא נחקר כלל על הרשעתו באישום הראשון, מבין שלושה אישומים, בגין עבירות סמיים :

”המערער הlein על כך שלא נחקר במשטרת אודוטה האישום הראשון. כאמור, המערער הורשע באישום זה גם בעבירה של ניסיון, אך לטענותו היה מקום להרשינו רק בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע....לגיון האישום הראשון – אכן, כפי שציין המערער בערעורו, הוא לא נחקר על אישום זה במשטרת, אך הייתה לו הזדמנויות להציג את גרסתו במהלך עדותו בבית משפט קמא...“ (פסקאות 2-3. ההדגשה הוספה).

ד. רע"פ 6006/15 משה נ' הפרקליטות הצבאית (24.9.2015) – קצין צה"ל לא נחקר במצב'ה בגין עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ולבסיסו הועמד לדין גם בגין עבירה זו. בית הדין המחויז זיכה את המבוקש מן העבירה מכוח הגנה מן הצד, והמיר את סעיף העבירה להתנהגות שאינה חולמת. בית הדין לערעורים קיבל את ערעור הפרקליטות הצבאית, והרשיע את הקצין בעבירה המקורית שבה הואשם. בית המשפט העליון (כב' הנשיאה נאור) דחה את הבקשה לרשות ערעור וקבע :

"בעניינו, החקירה לא הייתה אמונה חפה מפגמים – וזאת בפרט בגין לאישום בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. אולם הלהבה היא "כיב הינה תשתיית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, הרי שאון בקיוּם של מחדלי חקירה, בשלענים, כדי להביא לזיכוּוֹ של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: תחיליה יש לבחון האם מדובר כלל בchodל חקירה. רק אם המענה לשאלת הראשונה הוא בחוב, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדלי החקירה הנטען, נגעה יכולתו של הנאשם להטמוד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, כמו גם זכותו להליך הוגן..." (פסקה 8. ההדגשה הוספה).

9. כנطען אפוא בסעיף 7 לעיל, וכעולה מפסיקתו של בית המשפט העליון בסעיף 8(ד) לעיל – בבואה היום, יהיה על בית המשפט הנכבד להכריע, אם אמן מחדל חקירה לפניו, בשל העובדה שהנאשם לא נחקר על כל פרט ופרט מן האישום הראשון המוחס לו, הגם שנחקר על החשודות המוחיחסים לו. בהתאם להכרעה זו, הוא יוסיף וידוע ביתר השלבים הנדרשים לטענה שכזו. על כל פנים, וכנطען לעיל,ברי, כי גם מקום שבו אמן היה מחדל חקירה, ונאשם לא נחקר כלל וכלל ביחס לאיושם מסוים – בגין מצבו שלפניו, שבו הוא נחקר ארבע חקירות ארוכות למדי – עדיין, לא היה בכך כדי להוביל בהכרח לקבלתה של טענתה ההגנה מן הצדק.

10. בשולי הדברים יש להעיר, כי לדברי הנאשם עצמו הוא נחקר אך ורק בעניין כ-15 מפניותיו לנאים 2. והנה, כבר לכتب האישום המקורי נוסף נספח אי, ובו 39 פניות שהנאשם לנאים 2, שהובאו במפורש בדוגמאות בלבד. אין צורך לומר, כי בחומר החקירה יש התיחסות למאות דוגמאות נוספות שכאלה. נמצא אפוא כי "פגס מהותי זהה", בטענתו של הנאשם, היה מונח בפניו עוד טרם תיקונו של כתב האישום בהתאם להוראת בית המשפט הנכבד – הן על סמך כתב האישום המקורי והן על סמך חומר החקירה. בנסיבות אלה, הייתה להנאם האפשרות המלאה לטען את הטענות בקשה זו עוד במסגרת הטענות המקדמיות. היה בידו לטען כי המתת אינה מפורטת דיה, כפי שאכן טען, ולהוסיף לכך כי אין מקום לפירוט המתת מעבר לאוטם אירוני סייקור ספציפיים שהוצעו לו בחקרותיו. לא זו בלבד שהיא בידו לטען טענה זו עצמה במסגרת הטענות המקדמיות, אלא שאף היה מחייב לטען אותה, ככל שראה בה טעם, בהתאם להוראות הברורה של בית המשפט הנכבד, לפי הוטל על הנאיםים לפרש את טענותיהם המקדמיות עד ליום 29.11.2020.

11. הנאשם לא נzag אפוא בהתאם להנחיית בית המשפט הנכבד, אלא בחר בדרך פתלטלה, שבה פיצל את טענותיו המקדמיות במכoon. תחיליה ביקש מבית המשפט להורות על תיקון כתב האישום בדרך של הוספת אירוני סייקור פרטניים; ולאחר שבקשו התקבלה, עותר בעט הנתבע למחיקת אירוני סייקור אלה על בסיס הטענה הקבועה שהיתה ידועה לו זה מכבר.

יש להזכיר על התנהלותו זו של הנאשם.

ונכח כל הנטען לעיל מותבקש בית המשפט הנכבד לדוחות את בקשתו החדשת של הנאשם.

אסף עיסוק

ניתן וולקון

اميיר טבנקין

יהודית תירוש-גרוס
מנהלת מחלקת ניירות ערך
פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי
וככללה)

סגן מנהלת מחלקת ניירות ערך
סגן בכירה א' בפרקליטות
פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי
(מיסוי וככללה)
(מיסוי וככללה)

היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021